

SADIKOVA ARÅ IJA "arÅija u Gornjem Å eheru"

19/05/2011 19:49 by Administrator

Gledam ga kako u horu zanosno pjeva, stasit, srebrene kose, sna¾na, ali umilna glasa. Uvijek sam se horskoj pjesmi i pjevaÅima divio, oni su mi bili znak i simbol urbanog, gradskog, Åjolskog, sad posebno.

IsÅitao sam knjigu â€žÅearÅija u Gornjem Å eheruâ€œ, Sadika BegleroviÅta, onog srebrene kose Åito u horu zanosno pjeva, pa mi i knjiga i on u oÅima porasli. Drage mi ljudske nakane, kojim od zaborava otkidaju dio proÅlosti i ispunjavaju nijet davno u kamenu bosanskom oÅtrim glijetom isklesan. â€žÅovjek za Åivota treba tri dobra djela da uÅini, kuÅtu napravi, od djeteta Åovjeka podigne i napiÅje knjigu Åivotaâ€œ, za redosljed rijeÅi nisam siguran ali za poruku jesam. Sadik eto, i knjigu napisao o ÅarÅiji, pomajki (poocu). Å PriÅa, ono Åito za knjige nije, da je sa devet godina bez oca ostao, ÅarÅija mu i otac i majka postala. Na hiljade, hiljada puta je uz nju niz nju hodio, radio i zaraÅivao, uÅio i volio. I dok je odrastao, i kad je slavni fudbaler postao... i danas kad viÅje puno toga u ÅearÅiji nema, pa ni njega u njoj nema. Ali eto ima duÅja, ima sjeÅtanje, ima fotografsko pamÅtenje kojim na stotine puta duÅtan do duÅtana sla¾e, doÅtandÅiju do duÅtandÅije.

Å Od Careve dÅamije kao srediÅta i simbola ÅarÅije, iÅiao je uski kaldrmisani sokak a u njemu stolarija Hase MundÅiÅta, poluotvorenih vrata kroz koje je moglo unutra ulaziti djeÅije ÅuÅenje, a iz nje izlaziti mirisni, ruÅno raÅeni namjeÅtaj. U djeÅioj glavi ostalo sjeÅtanje na, kao papir tanku talaÅjiku, kojom su se igrala i miris joj do danas negdje u nosnicama nose. Do stolara bila piljara Ejuba SejdiÅta, uvijek raÅirenih ruku u laktovima i tankih brkova u osmijeh razvuÅenih. â€žPoljubila te cura u moj obrazâ€œ, upamtio pisac Sadik dobrog piljara i njegovu doskoÅicu. Å Dalje se nizala briaÅnica Ibrahim DemiroviÅta, samo na oko svojom krupnom pojavom i britvom je djelovao grubo, ali oni koji su se kod njega brijali znaju kakav je ljudina i dobriÅak bio. Do briaÅnice duÅtan Muharema MediÅta a u njemu, svega Åito oÅi i duÅja djeÅija poÅeli, peÅeno kestenje, kruÅka u turÅjili... â€žRijeÅi su mu jedna drugu preticale, na glavi fes ili bjeli Åturlah a u ruci tespih naglaÅjavalu poboÅnostâ€œ, oslika ga Sadik kao da u ruci farbe i Åetkicu drÅi. Do Muharema je bio duÅtan galanterije Muje MediÅta, sina hadÅije Mustafe. Za svakog duÅtandÅiju i svaki duÅtan Sadik je ima pregrÅt lijepih rijeÅi i dosjetki koje otkiraju od zaborava duÅtane i mahalu njemu najdraÅu. Å â€žÅearÅija je imala duÅju, ljude, igre, dogaÅaje...â€œ govori mi Sadik malo kasnije u kafu i knjigu zagledan. Prisjeti se domina, zvrka, Åjaha, muzike i igara u KUD-u â€žBuduÅnostâ€œ. Svakoj igri ljude dodaje, pa mjesto gdje se igrala, dogaÅaje koji su je kroz vrijeme pronosili. Å Sadik je rastao uz folklor, pjevao ali i svirao. Ako ste pomislili na instrument, zaboravite, bio je prva violina fudbalskog kluba â€žBuduÅnostâ€œ a godinu dana i Åelje (onog BanjaluÅkog). Bilo je ponuda i ranije da doÅe u neki klub u prvioj lizi i zasvira, ali mu se nije od Åehera odvajalo. Cjela ÅarÅija uz njih igrala, navijala, slavila. Poslije pobjede se znalo gdje se peÅenje jede, gdje tepskija baklave, gdje... klub bio ÅarÅija, igra viÅje od igre. Å â€žMuja MediÅta je u onoj galanteriji zamjenio Ale ÅareniÅt, zvani PakliÅt. Svi su znali njegov motor marke â€žPushâ€œ, ali i pamtili mu francuzicu kapu. Sa onim kapom i motorom u mahalu Ale i miris nove Evrope unosioâ€œ, nastvlja Sadik priÅu o mahali i duÅtanima uz ulice joj poredanim. Uz galanteriju je bila pekara na drva Ibrahim Troke. Ibrahim je u radnju ulazio sa fesom a onda se u njoj pretvarao u pekara sa bijelom pekarskom kapom. Djeca zagledala Ibrahim i njegove kape, ali i mirisala rumene somune. Å Uz pekaru je bio i duÅtan sa Åjolskim priborom i cigaretama a u njemu Zulfo TurÅinhodÅiÅt. Starije privlaÅio miris duhana a djecu miris neispisanih teka i ne otvorenih knjiga. Å I tako me Sadik iz uske uliÅice odvede na Vrbas i mlin Sulejmana DÅajbiÅta. Drvenim direcima i tahtama poÅe mlin da okiva, Vrbas kroti i na mlin vodu navraÅta a onda u njemu kamene toÅkove da pokreÅte i melje Åito, ali i Å kukuruz ko dukat Åut. O Vrbasu, splavarenju, kajacima, kupanju i aÅikovanjima bi, ka¾e mogao novu knjigu napisati. Å PriÅao mi je Sadik joÅi o ljudima i ÅarÅiji, ali i o ne ljudima, onima koji su ÅarÅiju razruÅili a ljude u tuÅinu prognali, pokazivao slike u knjizi Enesa MundÅiÅta, crte¾e Alojza ÅturiÅta, pjesme Ismeta BekriÅta, Mehe BarakoviÅta,

BLUSRCU.BA - Stranica za sve banjalucane sirom svijeta!

<http://blusrcu.ba>

Kemala Coce, Enise Osmanović, Jovana Joce Bojović, Nasihe Kapić... ali vam o tome neću
više govoriti, Sadikova u Gornjem Hercegovina eka da se pročitaju.

Knjigu možete naručiti na broj telefona (Sadika Beglerović): 0046(0)47048461

Izvor vijesti: sevko.blogg.se